

דעם רבינ'ס

איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

באנייען פון איצטער

מיר שטייען שוין ביים שוועל פונעם נייעם יאר. אלע אידן גרייטן זיך אויף דעם הייליגן יום טוב ראש השנה. יעדער זוכט א וועג ווי אזוי זיך אויפצואוועקן פונעם שלאף און זיך אומקערן צום באשעפער.

מיר אלע בעטן ביים דאווענען אין די הייליגע טעג "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענה אלקים חיים", מי כמוך... וכתוב... בספר חיים...

ר' נתן אין הלכות תפלין איז מסביר אז דער עיקר קדושה פון ראש השנה איז אז מיר זאלן זוכה זיין צו תשובה שלמה, דאס מיינט אז מען זאל זוכה זיין זיך צו באנייען פון איצטער און צולייגן מער קדושה פון דאסניי.

דערפאר בעטן מיר אין די הייליגע טעג גאר אסאך מאל אויף התחדשות, אז מען זאל זיך אלעמאל באנייען פון דאסניי אזוי ווי מען בעט "חדש עלינו שנה טובה" 'חדש', מען בעט דעם באשעפער, העלף אונז זיך באנייען און דורכדעם איז מען זוכה צו א לאנגע לעבן פון נצחיות, דערפאר בעטן מיר אסאך מאל 'זכרנו לחיים', ווייל ראש השנה בעטן מיר אויף אמת'ע לאנגע לעבן, דאס מיינט א לעבן וואס מיר טוען דער רצון השם און מיר זענען מקייים זיינע מצוות מיט פרישקייט.

פארוואס פארט מען צו צדיקים אויף ראש השנה? אין ספר לקוטי עצות אין אידיש איז ער מסביר לויט תורה רי"א אז דער עיקר המתקת הדינים ווערט לויט די הייליגקייט און ריינקייט וואס מען האט אין מח, אבער מען קען זיך נישט הייליגן און רייניגן די מחשבות נאר אז מען איז זיך מקשר צו צדיקים, און וויבאלד ראש השנה איז דער מקור פון דינים דערפאר דארף מען זיין זייער געווארנט צו האלטן ריין די מחשבות אין די טעג פון ראש השנה כדי צו מבטל זיין אלע דינים, דעריבער פארט מען צו די צדיקים צו זוכה זיין צו קדושה און טהרת המחשבה. און דורכדעם וואס מען פארט צו אמת'ע צדיקים אויף ראש השנה ווערן נמתק אלע סארטן דינים פון דער וועלט, דאס מיינט אלע קטרוגים און יסורים פון דער וועלט, וואו עס איז נאר פארהאן עפעס א דין - דאס מיינט א קטרוג וועלכע ברענגט צרות און יסורים - ווערט אלעס נמתק און בטל דורכדעם וואס מען פארט צו אמת'ע צדיקים אויף ראש השנה. דער רבי האט אונז טאקע געווארנט "ראש השנה דארף מען טראכטן גוט".

דורכדעם וואס עס קומען זיך צוזאמען אסאך מענטשן צום אמת'ן צדיק אויף ראש השנה און זיי זענען צוזאמען מיט ליבשאפט און אחדות דורך

היא מעזכם (נחמיה ח, י).
ביי די תקיעות זאל מען נתעורר ווערן צו אנזין האבן
אז מען איז מקיים א געוואלדיגע מצוה דאורייתא
פון תקיעת שופר, און נישט פארגעסן אז מצוות
כבוד אב ואם איז אויף א דאורייתא.

ווער עס קען זאגן תהלים, וואויל איז זיין חלק,
אשרי לו, ווייל תהלים איז מסוגל צו טון תשובה.
אזוי אויף קען מען אריינכאפן 'לקוטי תפלות'. זיכער
איז זייער חשוב אז מען קען אראפנעמען אפאר
מינוט און זיך אויסרעדן דאס הארץ צום באשעפער
אויף אידיש און אים בעטן אז דער מלך המשיח זאל
שוין אנטפלעקט ווערן און דעם באשעפער מלכות
זאל שוין נתגלה ווערן אינגיכן.

דער אויבערשטער זאל שיקן פאר אונז און פאר
גאנץ כלל ישראל א אויסגעלייזטע יאר, לשנה
טובה תפתבו ותחתמו לאלתר לחיים טובים ארפים
ולשלום, בספרן של צדיקים אמתיים, אמן.

דעם קומט אריין אסאך שמחה און פרייד אין די
מענטשן וואס קומען צום אמת'ן צדיק.

טייערע קינדער, מיר גרייטן זיך צו ממליך זיין דעם
אויבערשטן אין די הייליגע טעג, אזוי ווי מיר בעטן
ביים דאווענען אז דעם אויבערשטנס קעניגרייך
זאל שוין נתגלה ווערן אויף דער גאנצער וועלט,
יעדער איינער וואו ער געפינט זיך ראש השנה
זאל זען צו דאווענען מיט כוונה ווי מער, און זיך
אויספירן בקדשה און טהרה, אזוי ווי עס שטייט
אין הלכה אז מען זאל זיך אפשערן לכבוד דעם
הייליגן טאג און זיך אנטון שיינע קליידער און
וואונטשן מיט ליבליכקייט פאר אלעמען 'לשנה
טובה תפתבו ותחתמו' און עסן די סעודות פון יום
טוב מיט גרויס שמחה אזוי ווי עס שטייט אין
פסוק "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות ה'

כ'האב געוואוסט אז דער רבי זאגט 'אין שום יאוש
בעולם כלל', איך האב זיך נישט מייאש געווען
און געזאגט דעם שטיקל גמרא איין מאל און
נאכאמאל און נאך אמאל, אבער כ'האב עס נישט
פארשטאנען.

איך האב דאן געגעבן נאך איין תפלה צום
אויבערשטן און אזוי האב איך שוין פארשטאנען
דעם שטיקל.

פון דא לערנט מען זיך ארויס אז מען טאר זיך
נישט מייאש זיין, מען דארף פרויבירן און פרויבירן
און דער עיקר וואס מען לערנט זיך אז נאר תפלה
העלפט.

יישר כח פארן רבי'נס ליכט

איין אספה'ס

אין שום יאוש

די וואך האבן אונז געהאט א פארהער פון דריי
בלעטער גמרא אויף אויסנווייניג. פארן פארהער
האבן אונז איבערגע'חזר'ט די בלעטער אבער איך
האב נישט פארשטאנען איין שטיקל גמרא.

ברכות

ביים רבי'ים קבוץ

פשוט'ע

קויל'טש מיט קאוונעס (חלות מיט רו'טע מעלאן) "האט די פרוי גלייך געענטפערט מיט גרויס פרייד: "זיכער, איך נעם זיך שוין אונטער אריינצונעמען די געסט און אלעס באזארגן פאר זיי".

ר' נתן זאגט איר: "גיי קודם פֿרעגן דיין מאן". זי איז טאקע אהיים געגאנגען און פארציילט פאר איר מאן וואס ר' נתן האט איר געענטפערט.

האט זיך ר' חיים אנגערופן: "גיי צו ר' נתן און זאג אים אז איך וועל זיי געבן פיש און פלייש אויף". זי איז טאקע צוריקגעגאנגען צו ר' נתן, איבערגעבן די ווערטער פון איר מאן.

האט איר ר' נתן געזאגט: "ווען דער אויבערשטער וועט העלפן און איר וועט געהאלפן ווערן מיט א קינד, זאלט איר א נאמען געבן דאס קינד, 'לוי יצחק' נאכן הייליגן בארדיטש'ווער רב זצ"ל".

עס איז טאקע אזוי געווען, און עס איז געבוירן געווארן א אינגעלע, מען האט דאס קינד טאקע א נאמען געגעבן לוי יצחק. נאך א שטיק צייט איז געבוירן געווארן נאך א אינגעלע, האט מען אים גערופן ישׂראל נאכן הייליגן בעל שם טוב, און דאס איז דער באוואוסטער ר' ישׂראל טראוויצער ז"ל.

דער זון ר' לוי יצחק איז נפטר געווארן פאר בערך הונדערט יאר צוריק, (תר"פ) זיי זענען געווען כהנים און ווען ר' לוי יצחק פלעגט ארויפגיין דוכענען, פלעגט ער בענטשן ברכת כהנים מיט גאר א געשמאקע און זיסע שטימע.

שפעטער איז ביים ר' חיים סטאלער אויך געבוירן געווארן א טאכטער וועלכע האט אין די שפעטערע יארן חתונה געהאט צו ר' שבתי ברסלב'ער.

ר' חיים סטאלער דער פשוט'ער אידל שטייט אין זיין סטאלעריי, ער האלט אינמיטן צאמזשטעלן שאפעס מיט טישן און נאך פארשידענע שיינע מעבל.

ר' חיים א פיערדיגער ברסלב'ער חסיד א תלמיד פון ר' נתן ווייסט וויאזוי צו אויסניצן די צייט, ווען ער האלט אינמיטן גלאט מאכן און אויסרייבן די האלץ גיסט ער זיך אויס דאס הארץ און לאזט פאלן טרערן בעטנדיג זיך דערביי ביים באשעפער: "רבונו של עולם, איך האלט דא אין האנט א האלצערנע קלאץ און איך ארבעט דאס אויס ביז עס ווערט א שיינ שטיקל מעבל. בעט איך דיר טאטע, העלף מיר איך זאל זיך אויך רייניגן מיין נשמה מיט מיין הארץ עס זאל אויך ווערן אזוי שיינ גלאט און זויבער ווי דאס האלץ וואס איך שארף אויס אזוי שיינ."

ליידער האט ר' חיים נישט זוכה געווען צו האבן קינדער. איינמאל האט זיך זיין בני-בית אנגערופן מיט א טענה צו אים: "אלע חסידים גייען זיך וואונטשן ביי ר' נתן און דו וואס דו האסט נאך נישט זוכה געווען צו קינדער פאר וואס גייסטו זיך נישט וואונטשן ביי אים?" האט ר' חיים איר געענטפערט: "ר' נתן ווייסט דען נישט אז מיר האבן נישט קיין קינדער? וואס האב איך אים צו בעטן אויף דעם, אז דו ווילסט, גיי דו און בעט אים א ברכה".

זי איז טאקע געגאנגען און זיך געשטעלט געבן ר' נתן'ס סיר און אויסגעפלאצט אין א געוויין. ר' נתן גיט א פֿרעג: "ווער איז דאָרט?" האט זי אנגעהויבן דערציילן איר ווייטאג און צער, אז עס איז שוין אריבער עטליכע יאר און זיי האבן נאך נישט קיין קינדער. האט ר' נתן איר געזאגט: "גיי אהיים און זאג פאר דיין מאן ער זאל אריינעמען ביי זיך צען געסט וואס קומען צום קבוץ אויף ראש השנה און זיי געבן צו עסן. איך מיין נישט איר זאלט געבן פיש און פלייש, נאר אפילו

סיפורי מעשיות מעשה יב' - דער בעל תפלה 12

האבן זיי געשמועסט מיט דעם 'חכם': "וויאזוי ער איז אהערגעקומען?"! האט ער זיי דערציילט:
'אז זינט [פון] דעמאלט אז [ווען] דער 'רוח-סערה' [שטורעם-ווינט] איז געווען - איז ער געגאנגען וואו ער איז געגאנגען! - (און וואו ער איז [אלץ] געגאנגען, איז ער איבערגעגאנגען [איבער] אלע - נאר איבער 'זיי [די דאזיגע] דריי, דהיינו: איבער דעם ארט פון דעם 'בעל-תפילה', מיט דעם 'גבור', מיט דעם 'ממונה' - איז ער נישט איבערגעגאנגען [אריבערגעגאנגען]!) - ביז די [לייט פון די דאזיגע] מדינה' האבן אים געפונען, און האבן אים אויפגענומען פאר א 'מלך'

ווארן אפילו די 'פיתה' וואס זיי האבן זיך אויסגעקליבן, אז דער 'תכלית' איז 'חכמה' - די 'זיי' [האבן אויך נישט דערלאנגט [דערגרייכט] דעם 'אמת' תכלית! - און 'זיי' באדארף מען אויך ארויספירן דערפון - ווארן זיי האבן זיך געהאלטן [אויסגעקליבן] אין 'חכמות-היצוניות' און 'אפיקורסות'!

לויטמיר [נאר] - פון 'אלע נארישקייט' [טעותים], קען מען גרינגער ארויספירן אבער די 'דאזיגע' זענען אזוי [שטארק] פארפירט געווארן אין דער 'עבודה-זרה' פון 'געלט', און זיי זענען דערינען אזוי [שטארק] אריינגעפאלן - וואס סע [אז ס'איז] נישט געמאלט [מעגליך] זיי ארויסצונעמען דערפון און דער 'חכם' האט זיי אויך געענטפערט:

"אז ער האט אויך געהערט פון דעם 'מלך':

אז פון 'אלע תאוות', קען מען ארויסנעמען! - נאר פון דער [דאזיגער] 'תאוה פון געלט', קען מען נישט ארויסנעמען - סיידין [נאר] דורך דעם 'וועג' וואס ס'איז פארהאנגן צו דער 'שוערד', כנ"ל/ האט דער 'חכם' געזאגט אז ער וועט אויך גיין מיט זיי!

זענען זיי 'אלע פיר' (1) 'ממונה', (2) 'גבור', (3) 'בעל-תפילה', (4) 'חכם', געגאנגען [אינאיינעם]!

און [אויך] די 'גאטן' (דהיינו: די 'עשירים' פון דער 'מדינה'), זענען אויך מיט זיי געגאנגען.

זענען זיי געקומען צו א 'מדינה'! האבן זיי אויך געפרעגט [פון] די 'ווארטעס' [שומרים]:

האבן זיי געשמועסט מיט דעם 'חכם': "וויאזוי ער איז אהערגעקומען?"! האט ער זיי דערציילט:

'אז זינט [פון] דעמאלט אז [ווען] דער 'רוח-סערה' [שטורעם-ווינט] איז געווען - איז ער געגאנגען וואו ער איז געגאנגען! - (און וואו ער איז [אלץ] געגאנגען, איז ער איבערגעגאנגען [איבער] אלע - נאר איבער 'זיי [די דאזיגע] דריי, דהיינו: איבער דעם ארט פון דעם 'בעל-תפילה', מיט דעם 'גבור', מיט דעם 'ממונה' - איז ער נישט איבערגעגאנגען [אריבערגעגאנגען]!) - ביז די [לייט פון די דאזיגע] מדינה' האבן אים געפונען, און האבן אים אויפגענומען פאר א 'מלך'

און לעת-עתה דערווייל, מוז ער זיי פירן וועדליג [לויט] זייער וועג, וועדליג [לויט] זייערע 'חכמות'! - ביז דערנאך [במשך די צייט] וועט ער זיי ארויספירן אויף דעם 'רעכטן אמת'!"

האבן זיי געשמועסט מיט דעם 'חכם': מכה דער מדינה' וואס זיי זענען אזוי פארפירט געווארן אין דעם געלט, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! און זיי האבן געזאגט:

'ווען מיר זאלן מער [וואלטן ווען] נישט פארווארפן ווערן [געווארן] און צושפרייט ווערן [געווארן]. נאר פון [צוליב] 'דער [דאזיגער] מדינה' וועגן - פדי מ'זאל זיי פאררעכטן און אומקערן צום 'אמת' - איז אויך פדאי - ווארן די זענען אזוי [שטארק] פארפירט געווארן!

ווארן צום אמת:

די אלע 'פיתות הנ"ל - וואס איטלעכע [פון די אלע פיתות] האט זיך אויסגעקליבן איר 'נארישקייט'! - די 'האבן געוואלט 'כבוד', און 'די' 'רציחה', וכו' כנ"ל [און אזוי ווייטער די אלע אנדערע פיתות, ווי

דורך זיינע תפילות, זענען זיי זוכה אלץ, צו געפינען זייערע 'חברים'!

זענען זיי ווייטער געגאנגען! - טאמער וועלן זיי נאך געפינען [אויך] די 'איבריגע'! זענען זיי געגאנגען - און זענען געקומען צו א 'מדינה'! און זיי האבן אויך געפרעגט: "וואספארא [סארט] 'מדינה' איז דאס? און ווער איז אייער 'מלך'?"! האט מען זיי געענטפערט:

"אז זיי זענען פון דער 'כיתה', וואס זיי האבן זיך אויסגעקליבן: 'אז דער 'תכלית' איז, אז מ'זאל 'שיכערן', און 'פריילעך' זיין' - האבן זיי זיך אויפגענומען עפעס א 'שיכור' פאר א 'מלך'! - ווארן ער איז תמיד 'פריילעך'!

דערנאך, האבן זיי געפינען א 'מענטשן', וואס ער איז געזעצן אין א 'ם פון וויין'! - איז ער זיי זייער וואוילגעפעלן בעסער - ווארן 'דער' איז זיך בונדאי, 'זייער א גרויסער שיכור' - ווארן ער זיצט זיך אין א 'ם פון וויין'!

האבן זיי אים אויפגענומען פאר א 'מלך'!"! האבן זיי אויך געבעטן [אז]: "מ'זאל זיך מיט אים זעהן?"! איז מען געגאנגען, און מ'האט געמעלדעוועט זענען 'זיי' - אריינגעגאנגען צו דעם [דאזיגן] 'מלך'! - און דאס איז [טאקע] געווען דער 'אוהב-נאמן' פון דעם 'מלך' - וואס 'ער' [דער 'אוהב-נאמן'] איז געזעצן אין דעם 'ם פון וויין', וואס ער [דער 'ם פון וויין'] איז געווארן, פון די 'רייד' פון דעם 'מליץ', וואס ער האט געטרייסט זיי, כנ"ל.

(און די מדינה' האט [האבן] געמיינט: אז ער איז א 'גרויסער שיכור', ווייל ער זיצט אין א 'ם פון וויין'! - האבן זיי אים אויפגענומען פאר א 'מלך')!
ווי זיי זענען אריינגעקומען צו אים - האבן זיי זיך דערקענט - איינס דאס אנדערע! איז [אויך] צווישן זיי - געווען א 'גרויסע שמחה', און 'בכיות', כנ"ל.

"וואספארא [סארט] 'מדינה' איז דאס? און ווער איז אייער 'מלך'?"! האט מען זיי געענטפערט:

"פאָשר [אז פון] דעמאלט אז [ווען] דער 'רוח-סערה' [שטורעם-ווינט] - וואס אויבנדערמאנט פֿרק ז אַות א] איז געווען - דעמאלט האבן זיך די 'לייט' פון 'דער [דאזיגער] מדינה' אויסגעקליבן: אז דער 'תכלית' איז, דער 'דיבור' - האבן זיי אויפגענומען [אויף זיי], א 'דברן' א 'בעל-לשון' פאר א 'מלך'!

דערנאך, האבן זיי געפונען זייער א גרויסן 'בעל-לשון ומליצה' און [זייער] א [גרויסן] 'דברן'!

האבן זיי אים אויפגענומען פאר א 'מלך'! - ווארן דער 'מלך', האט אים מוחל געווען די 'מלוכה' - ווייל [וויבאלד] ער איז אזוי א [אזא] 'בעל-לשון'!"

האבן זיי זיך געשטויסן " [אז] דאס מוז בונדאי זיין, דער 'מליץ', פון אונזער 'מלך' הנ"ל האבן זיי אויך געבעטן: "אויב ס'איז מעגליך, זיך צו זעהן מיט דעם [דאזיגן] 'מלך'!"

האט מען זיי געענטפערט: " [אז] מ'מוז מעלדעווען [זיי] וועלן אים מודיע זיין, און באקומען רשות!"

האט מען [זענען זיי געגאנגען, און האבן אים] געמעלדעוועט האט ער געהייסן: "אז זיי זאלן אריינקומען!"

זענען 'זיי' - אריינגעקומען צו דעם 'מלך' - און דאס איז [טאקע] געווען דער 'מליץ' פון דעם 'מלך'! האבן זיי זיך - דערקענט!

איז געווען צווישן זיי אויך, 'זייער א גרויסע שמחה', און 'בכיות', איז דער 'מליץ' מיט זיי אויך געגאנגען!

זענען זיי ווייטער געגאנגען זוכן! - טאמער וועלן זיי געפינען די 'איבריגע', ווארן זיי האבן געזעהן: "אז 'השם-יתברך' העלפט זיי, [אז] זיי געפינען אלעמאל זייערע 'חברים'!"! - און זיי האבן דאס אלץ אנגעהאנגען, אין דעם 'זכות' פון זייער כשרן 'בעל-תפילה', וואס ער איז תמיד מתפלל דערויף! און

איז דער 'אוהב־נאָמן', אויך געגאנגען מיט זיי! זענען זיי ווייטער געגאנגען - און זיי זענען געקומען צו א 'מדינה'! האבן זיי געפֿרעגט [פון] די 'וואַרטעס' [שומרים]:

"ווער איז ביי אײך אַ 'מלך'?! האבן זיי געענטפֿערט:

"אז זייער 'מלך', איז אַ 'פֿת־תּוֹאַר'! - מַחֲמַת [ווייל] זי פֿרענגט צום 'תּכּלִית'! - וואָרן דער 'תּכּלִית' איז, 'שובּ העולם' (דײַנג: אז די וועלט, זאל זיין באַזעצט מיט 'מענטשן'), כּנ"ל.

און פֿריער איז ביי זיי געווען [עפֿעס] אַ 'פֿת־תּוֹאַר', פֿאַר אַ 'מלכה'! - דערנאָך האבן זיי געפֿונען אַ 'פֿת־תּוֹאַר', וואס זי איז 'ווי־לד־שיין זייער' - האבן זיי זי 'איר' [איר] אויפֿגענומען פֿאַר אַ 'מלכה'!"

האבן זיי זיך געשטויסן: "אז [אז] דאס מוז בּוֹדַאי זיין די 'בת־מלכה', האבן זיי אויך געפֿעטן: "אויב 'מקען זיך זעהן מיט איר!" איז מען געגאנגען, און מ'האט געמעלדעוועט.

זענען זיי, אריינגעגאנגען צו דער 'מלכה'! האבן זיי זי [איר] דערקענט: "אז דאס איז די [טאקע] 'בת־מלכה' אליין!"

און די [גרויסע] 'שמחה' וואס דארט איז געווען - קען מען בּוֹדַאי נישט משער זיין [אַפּשאַצן]! האבן זיי זי [איר] געפֿרעגט: "ווי [וויאזוי] קומסטו אָהער!" האט זי זיי דערציילט:

"אז דעמאלט אז [ווען] דער 'רוח־סערה' איז געווען - און האט אויסגעכאפט דאס 'טייערע קינד' פון דער 'וויג' [פֿעטל] ארויס, כּנ"ל. איז זי [דעמאלט] - תּיכּף 'בשעת בּהִלָּה' נאכגעלאפֿן נאך דעם 'קינד'! - און זי האט עס [אים] נישט געפֿונען!

האט זי [איר] די 'מילעד' געשפּאַרט! - און דערפֿון איז געוואָרן, אַ ים פֿון מילעד'!

דערנאָך - האבן זי געפֿונען 'די מדינה'! - און האבן

זי [איר] אויפֿגענומען פֿאַר אַ 'מלך' אויף זיי!"

און ס'איז דאָרט געווען אַ 'גרויסע שמחה'! און זיי האבן זייער געוויינט אויך: "אויף דעם 'טייערן קינד' וואס ס'איז נישט דא - און אויף איר 'פֿאַטער' און 'מוטער' וואס זי ווייסט פֿון זיי נישט!"

און היינט, האט שוין די 'מדינה' אַ 'מלך' אויך - וואָרן דא איז זיך [דאך] שוין דא 'איר מאן', פֿון דער [די דאזיגע] 'בת־מלכה' וואס זי איז דא געוואָרן 'מלכה'! - וואָרן דער 'גבור', איז זיך איר 'מאן' האט שוין די 'מדינה', אַ 'מלך'!

האט די 'בת־מלכה' געפֿעטן [פון] דעם 'בעל־תּפּילָה': "אז ער זאל דערווייל גיין אין 'איר מדינה', און זאל זי [דאס] דערווייל אבֿיסל רייניגן, פֿון זייער 'מיאוס [גרויסן מיאוסן] שִלְעכֿטס!"

וואָרן ווייל [וויבאלד] ביי זיי איז דער 'עיקר תּכּלִית' געווען, [די זאך פֿון] אַ 'פֿת־תּוֹאַר' זענען זיי בּוֹדַאי זייער 'מוזיק' געווען, און זענען זייער געליבן אין 'דער תּאַוּה'!"

איבערדעם האט זי געפֿעטן [פון] דעם 'בעל־תּפּילָה': "אז ער זאל גיין, און זאל זיי דערווייל אבֿיסל רייניגן דערפֿון!" [כלומר: ער זאל זיי 'מוסר' זאגן: "אז זיי זאלן נישט אזוי ליגן, אין דער 'תּאַוּה' פֿון ניאוף"]! "אז זיי זאלן נישט אזוי גראב זיין אין דעם 'שִלְעכֿטס'!" - וואָרן חוץ וואס ס'איז אַ 'תּאַוּה' - איז דאס נאך ביי זיי געווען, אזוי־ווי אַ 'אַמוּנָה', אז דאס איז דער 'תּכּלִית'!

[וואָרן די אלע 'פֿיתות', וואס איטלעכע האט זיך אויסגעקליבן איר 'שִלְעכֿטע זאך' פֿאַר אַ 'תּכּלִית', כּנ"ל - איז די זאך] - ביי איטלעכער געווען, אזוי־ווי אַ 'אַמוּנָה', אז 'דאס' איז דער 'תּכּלִית'! איבערדעם האט זי געפֿעטן דעם 'בעל־תּפּילָה': "אז ער זאל גיין, און זאל זיי רייניגן אבֿיסל דערווייל!"

לאמיר זיך פאר הערו

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (12)

1. **צו וועלכע מדינה זענען זיי נאכדעם געקומען? און ווער איז זייער קעניג?**
 - צו די כחה וואס זייער קעניג ווערט נישט געשפייזט פון עסן פון די אנדערע מענטשן - און דאס קינד איז זייער קעניג
 - צו די כחה פון ישוב העולם און די בת מלכה איז זייער קעניג
 - צו די כחה פון רציחה און די מלכה איז זייער קעניג
2. **פארוואס האבן זיי גענומען די בת מלכה פאר קעניג?**
 - ווייל זי איז א טאכטער פון קעניג
 - ווייל זי איז א יפת תואר
 - ווייל זי איז געזעסן אין א ים פון מילך
3. **אויף וואס האבן געוויינט די אנשי המלך און די בת מלכה?**
 - אויף דעם טייערן קינד
 - אויף איר טאטע און מאמע
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
4. **וואס האט די בת מלכה געבעטן פון דעם בעל תפלה?**
 - צו א ביסל רייניגן דערווייל די מדינה פון ישוב העולם פון זייער מיעוס שלעכטץ
 - צו רייניגן די מדינה פון ישוב העולם פון זייער מיעוס שלעכטץ
 - צו א ביסל רייניגן דערווייל אלע מדינות פון זייער טעות

- א. **איבער וועלכע פלעצער איז דער חכם נישט אריבער?**
 - איבער דעם פלאץ פון דער בעל תפלה און דער גבור
 - און דער ממונה
 - אין די מעשה שטייט נישט איבער וועס ער איז אריבער
 - איבער דעם פלאץ פון דער מליץ און דער אוהב נאמן
- ב. **צו וועלכע מדינה זענען זיי נאכדעם אנגעקומען? און ווער איז זייער קעניג?**
 - צו די כחה פון חכמה און דער חכם איז זייער קעניג
 - צו די כחה פון דיבור און דער מליץ איז זייער קעניג
 - צו די כחה פון שמחה און דער אוהב נאמן איז זייער קעניג
- ג. **שאלת זכות: איבער וועלכע פלעצער איז דער מליץ נישט אריבער?**
 - איבער דעם פלאץ פון דער בעל תפלה און דער גבור
 - און דער ממונה
 - אין די מעשה שטייט נישט איבער וועס ער איז אריבער
 - איבער די פלאץ פון דער חכם און דער אוהב נאמן
- ד. **אין וועמענס זכות האבן זיי אנגעהאנגען דאס אז זיי טרעפן זיך צוזאם?**
 - פון דעם גבור
 - פון דעם ממונה
 - פון דעם בעל תפלה וואס איז שטענדיג מתפלל אויף דעם
- ה. **צו וועלכע מדינה זענען זיי נאכדעם אנגעקומען? און ווער איז זייער קעניג?**
 - צו די כחה פון חכמה און דער חכם איז זייער קעניג
 - צו די כחה פון דיבור און דער מליץ איז זייער קעניג
 - צו די כחה פון שמחה און דער אוהב נאמן איז זייער קעניג

איסור אפראם

וועלכע פון די אנשי המלך האט געקעניגט אויף צוויי מדינות, און אויף וועלכע צוויי מדינות האט ער געקעניגט?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ווער פון די אנשי המלך איז געאנגען דער ערשטער אויפן וועג צום שווערד? און וויפיל אנשי המלך זענען געאנגען צוזאמען? דער ממונה על האוצרות, ביז דערווייל זענען געאנגען דריי אנשי המלך דער ממונה, דער גבור און דער בעל תפילה

חֲאֶזְקַל בְּעַל עֵגְלָה

צו א נַעֲדַעְכְּטַע וואלד, די וועג צו וואו מיר דארפן פֿאַרן איז זייער א שְׂמָאלַע וועג, די פֿערד האבן פֿרובירט מיט אלע כוחות צו אַנטלויפן אויף די ברייטע גרויסע וועג וועלכע פֿירט צו אַנדערע שטעט און איז טאקע מער באקוועם צו פֿאַרן, אָבער די פֿערד האבן געכאַפֿט גוטע קלעפּ און בליט ברידה געמוזט פֿאַלן זייער בעל-הבית, חֲאֶזְקַל, וועלכער איז זיי נישט מוותר, ער האלט די לייצעס מיט גרויסע כוחות און ברענגט זיין צוריק צום וועג צו וועלכע ער צילט.

דער הייליגער רבי דערציילט אונז אזא משל (תּוֹרָה ב' ח"ב): "אונזערע מחשבות פֿליען אסאך מאל צו נישט גוטע פֿלעצער. אויב מיר וועלן קלאר וויסן אז ס'איז אוימגעגליך צו טראכטן אויפֿאיינמאל צוויי מחשבות, טראץ וואס עס קומט אריין געדאנקן און מחשבות וואס פֿליען אין מח און פֿאַרשוויקט אונז אריין און פֿרעמדע אומריינע זאכן, האבן אונז די כח צוריקצוברענגען די מחשבות און מיט געוואלד צוריקבייגן צום גלייכן וועג, צו טראכטן וואס מען מעג און מען דארף טראכטן.

עס איז פֿונקט אזוי ווי א פֿערד וואס גייט אונעק פֿונעם וועג און קערט זיך צו אן אַנדערע וועג, דאן כאפט מען די לייצעס א.ד.ג און מען ברענגט אים צוריק מיט געוואלד צום גלייכן וועג."

וואס לערנען מיר פֿון דעם ארויס? למשל איינער טראכט: "פֿאַרוואס געלונגט אייביג פֿאַר מיין חבֿר אויפֿצושטיין צייטליך און מיר גייט עס נישט?" אָדער: "איך האב נישט ליב אויפֿצושטיין אין באס פֿאַר אן עלטערער איד..."

"דאס דאווענען איז אזוי לאנג..." די אלע מחשבות וועגן געשיקט גלייך פֿונעם יצר הרע. און מיר זענען בכח אזוי ווי חֲאֶזְקַל בעל עֵגְלָה אונעקצושלעפן די מחשבות צום ריכטיגן וועג דורך זיך קאנצענטרירן אין איין מחשבה וואס איז אויסקעהאלטן און דורכדעם וועלן אלע נארישע מחשבות אונעקפֿליען.

צאם רבנים ששנים

חֲאֶזְקַל בְּעַל עֵגְלָה

איז באלויבט ביי אלע זיינע ארומיגע, יעדן טאג נאך שחרית זיצט ער מיט זיינע קליינע ספרים און לערנט פֿלייסיג זיינע סדרים, איין סעיף נאכן צווייטן, א משנה נאך א משנה ווי זיין סדר. ווען ער ענדיגט פֿארמאכט ער זיינע ספרים מיט א קוש אויפֿן ספר און גייט ארויס צו ברענגען אביסל פֿרנסה, צו פֿירן מענטשן פֿון איין שטאט צום צווייטן, פֿון איין דערפֿל צום אַנדערן דארף.

עס שטייען א געזעמל פֿון פֿיל בעלי עגלה, אידן און להבדיל גדלים, אבער ווען זיי זוכן איינעם אויפֿצונעמען אויף זייער וואגן, וועט חֲאֶזְקַל דער ערשטער ווערן אויסגעכאַפֿט, ווייל ער מאכט א געשיקטן וועג.

פֿאַרוואס גלייכט דער עולם צו פֿאַרן מיט חֲאֶזְקַלן מער ווי מיט סיי וועלכער בעל עגלה?

אסאך תּשׁוּבוֹת קען מען ענטפֿערן, א חלק עולם האלט חֲאֶזְקַלען פֿאַר אן פֿאַראַנטוואַרטליכן און אַתּריוֹת־דיגער מענטש, זיין אַמְתֵּר ווילן איז צו לערנען א גאנצן טאג ווען נישט וואס ער דארף באצאלן געלט פֿאַר זיין משהלעס מלמד. אַנדערע זאגן ווייל חֲאֶזְקַל טראגט שטענדיג א שמייכל אויף זיין פנים, אויפֿן וועג צעזינגט ער זיך מיט גרויס שמהה פֿרייליכע גוננים.

אלע האלטן אָבער אייניג אז חֲאֶזְקַל האלט אויסטערליש גוט די לייצעס אין זיין האנט, ער האט די אויבערהאנט אויף זיינע פֿערד מיטן פֿולן קאנטראל [שליטה] טראץ וואס זיי זענען שטארקע ברייט בינענדיג, צוויי מאל אזוי גרויס ווי חֲאֶזְקַל.

צום ביישפּיל, דערציילט ר' חיימל, "איינמאל ווען איך בין מיט אים געפֿאַרן אויף א שווערע וועג, מיר זענען אַנגעקומען

<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר אהרן ראטה הי"ו דרגה נישואי הבת למזל טוב</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר יואל אדלער הי"ו דרגה אירומי בנו החי משה למזל טוב</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר יואל עהרנמאץ הי"ו דרגה אירומי בנו למזל טוב</p>
--	---	---